

ASIA DE SUD-EST

În prezent, UE strânge legăturile cu țările din Asia de Sud-Est și promovează integrarea regională cu Asociația Națiunilor din Asia de Sud-Est (ASEAN). UE este un actor economic puternic în Asia de Sud-Est și un important donator de ajutor pentru dezvoltare, sprijinind consolidarea instituțiilor, democrația, buna guvernare și drepturile omului. UE are preocupări geostrategice în regiune, cum ar fi litigiul privind Marea Chinei de Sud, precum și preocupări legate de mediu în subregiunea Mekong. UE a mobilizat pachetul „Echipa Europa” în valoare de peste 800 de milioane EUR pentru a combate pandemia de COVID-19 în regiune și pentru a atenua impactul socioeconomic al acesteia.

Această fișă descrie regiunea Asiei de Sud-Est. A se vedea, de asemenea, fișele descriptive privind Asia de Sud ([5.6.7](#)) și Asia de Est ([5.6.8](#)).

TEMEIUL JURIDIC

- Titlul V (acțiunea externă a UE) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE);
- articolele 206 și 207 (comerțul) și 216-219 (acordurile internaționale) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE);
- acordurile de parteneriat și cooperare (relațiile bilaterale).

A. Asociația Națiunilor din Asia de Sud-Est (ASEAN)

Primul summit al ASEAN, care a avut loc în februarie 1976, la Bali, a reunit Indonezia, Malaysia, Filipine, Singapore și Thailanda, precum și Brunei Darussalam, Vietnam, Laos, Cambodgia și Myanmar. ASEAN duce o politică strictă de neamestec în afacerile interne ale membrilor săi.

UE și ASEAN sunt parteneri care împărtășesc aceeași viziune într-un context geopolitic dificil și ambele cred într-un multilateralism bazat pe reguli. În patruzeci de ani, ASEAN și UE au stabilit o relație puternică, în special în domeniul comercial și în cel al economiei. Există un potențial uriaș de a se implica și mai mult, pe baza intereselor comune și a valorilor împărtășite.

UE are interesul strategic de a dezvolta integrarea regională a Asiei și urmărește încheierea de acorduri de parteneriat și cooperare (APC) și de acorduri de liber schimb în mod individual cu state membre ale ASEAN. UE este al doilea partener comercial al ASEAN în ordinea importanței, având o pondere de 13 % în totalul comerțului extern al acesteia. ASEAN este cel de al treilea partener al UE din afara Europei (după SUA

și China). Obiectivul final rămâne încheierea unui acord de liber schimb interregional între UE și ASEAN.

Cel de al 36-lea summit al ASEAN, care a fost organizat online la Hanoi în iunie 2020, s-a axat pe răspunsul la pandemia de COVID-19, pe redresarea post-pandemie și pe continuarea cooperării. Liderii au cerut, de asemenea, [să se dea dovadă de reținere și să nu se militarizeze Marea Chinei de Sud](#). După summit, în iulie 2020, UE a mobilizat un pachet „Echipa Europa” în valoare de peste 800 de milioane EUR pentru a sprijini acțiuni la nivel național și regional pentru a combate criza sanitară imediată provocată de pandemia de COVID-19.

Parlamentul sprijină transformarea relațiilor UE-ASEAN într-un parteneriat strategic, pentru a-și consolida relațiile cu parlamentele țărilor ASEAN prin inițierea unui dialog parlamentar interregional PE-AIPA^[1] care să consolideze diplomația parlamentară.

B. Reuniunea Asia-Europa (ASEM) și Reuniunea parteneriatului parlamentar Asia-Europa (ASEP)

Cea de a 14-a reuniune Asia-Europa (ASEM), care a avut loc la Madrid în decembrie 2019, a urmărit consolidarea cooperării economice și a dialogului politic, precum și promovarea legăturilor interpersonale între UE și Asia.

Cea de a 10-a reuniune a parteneriatului parlamentar Asia-Europa (ASEP-10) a avut loc la Bruxelles, în septembrie 2018, partenerii subliniind necesitatea unor acțiuni concrete și rapide în ceea ce privește schimbările climatice, cooperarea în domeniul securității, relațiile comerciale și drepturile omului. Retragerea SUA din Acordul de la Paris a evidențiat importanța relațiilor dintre Asia și Europa și a multilateralismului pentru o ordine mondială bazată pe reguli, care impune o mai mare transparență a metodelor de lucru. Cea de a 11-a reuniune a parteneriatului parlamentar Asia-Europa (ASEP-11) este programată a se desfășura în 2021 la Phnom Penh, Cambodgia.

C. Indonezia

Indonezia face parte din G20, este a treia democrație din lume ca populație și cea mai mare țară cu populație majoritar musulmană. Indonezia devine un partener tot mai important pentru UE.

Indonezia a organizat alegeri prezidențiale, parlamentare și regionale în aprilie 2020. Pentru prima dată, aceste alegeri au avut loc simultan. Rezultatele finale arată că Joko Widodo (Partidul Democrat Indonezian) a obținut un al doilea mandat. Alegerile regionale sunt planificate în luna decembrie 2020 și în cadrul lor vor fi aleși 9 guvernatori, 224 de consilieri regionali și 37 de primari în întreaga țară. COVID-19 a pus la încercare poziția de lider și marea popularitate de care se bucura Joko Widodo. Administrația acordă prioritate dezvoltării infrastructurii, cu ajutorul investițiilor străine și private. Totuși, elaborarea politicilor în viitorul apropiat se concentrează pe limitarea pandemiei și pe plasarea economiei pe o traiectorie de redresare. În octombrie 2020, Indonezia a adoptat controversata lege „Omnibus” privind crearea de locuri de muncă, despre care guvernul susține că va atrage investiții, dar aceasta este în prezent contestată la Curtea Constituțională, deoarece există temeri legate de impactul acesteia asupra mediului și a drepturilor lucrătorilor. Economia indoneziană este

[1]AIPA: Adunarea interparlamentară ASEAN.

sprijinită de un puternic sector privat. Se preconizează că PIB-ul Indoneziei va crește anual cu aproximativ 5 % pe parcursul întregii perioade 2018-2022. Însă guvernul și-a revizuit previziunile în sens descrescător, gama situându-se între o scădere de 1,1 % și o creștere de 0,2 %, din cauza consecințelor pandemiei de COVID-19.

Cooperarea UE-Indonezia se bazează pe Acordul de parteneriat și cooperare din 2014. Indonezia și UE au organizat cea de a patra reuniune a Comitetului mixt în februarie 2020 la Jakarta, punând accentul pe evoluțiile politice și economice recente, pe punerea în aplicare a APC, pe cooperarea sectorială și pe Relațiile UE-ASEAN. Liderii și-au reafirmat angajamentul față de Acordul de la Paris, care vizează consolidarea și accelerarea cooperării lor în domeniul mediului, al resurselor naturale, al politicilor climatice, al legalității în domeniul forestier și al economiei circulare. Întrucât uleiul de palmier rămâne un subiect sensibil pentru Indonezia (această țară este cel mai mare producător de ulei de palmier din lume și a depus o plângere la OMC împotriva politicii UE privind biocombustibilii), liderii au încurajat certificarea producției durabile și comerțul responsabil.

Cea de a noua rundă de negocieri privind un acord de liber schimb cuprinzător între UE și Indonezia a avut loc în decembrie 2019 la Bruxelles și a tratat o serie largă de domenii, în special comerțul cu mărfuri, serviciile, investițiile și regulile de origine. Din cauza crizei provocate de pandemia de COVID-19, în iunie 2020, UE și Indonezia au organizat o rundă online de negocieri în majoritatea grupurilor de negociere. UE este al treilea partener comercial al Indoneziei ca importanță, cu o valoare totală a schimburilor comerciale de peste 30 de miliarde EUR în 2019. În 2017, investițiile UE în Indonezia erau de 33,1 miliarde EUR. Cel de al 5-lea dialog privind politica de securitate între UE și Indonezia s-a desfășurat online în octombrie 2020. UE și Indonezia au discutat despre combaterea terorismului și a extremismului violent, combaterea drogurilor, menținerea păcii, securitatea maritimă, securitatea cibernetică, neproliferare și gestionarea dezastrelor.

La 24 octombrie 2019, Parlamentul a adoptat o rezoluție referitoare la propunerea de cod penal al Indoneziei, care permite discriminarea pe criterii de gen, religie și orientare sexuală, precum și discriminarea minorităților. Parlamentul a apreciat decizi președintelui Widodo de a amâna adoptarea acestei propuneri în urma protestelor de amploare cu mii de participanți din întreaga țară.

D. Myanmar

UE a fost un partener activ în procesul de tranziție democratică a Myanmarului și un lider dialogului reînnoit al comunității internaționale cu această țară atunci când a început să reinstaureze democrația și să se deschidă către lume. Nu există niciun acord-cadru oficial, din cauza deceniilor de izolare și sancțiuni internaționale. În 2016, Consiliul a aprobat o strategie privind relațiile cu Myanmar.

După alegerile din 2015, observate de UE cu participarea Parlamentului, reformele democratice au înregistrat progrese. Aung San Suu Kyi a preluat funcțiile de consilier de stat, de ministru al afacerilor externe și de ministru al Președinției, fapt care îi conferă acesteia puteri executive reale. Constituția din Myanmar, redactată de guvernul militar în 2008, limitează acțiunile noului guvern. Myanmarul este încă implicat într-un război

civil care a început în 1948. În octombrie 2015, a fost convenit un acord de încetare a focului, dar o serie de grupări etnice insurgente nu l-au semnat.

Ultimele alegeri generale au avut loc la 8 noiembrie 2020. Partidul lui Aung San Suu Kyi, Liga Națională pentru Democrație (NLD), a obținut suficiente locuri în parlament pentru a forma un nou guvern, chiar dacă opoziția, susținută de armata din Myanmar, a acuzat guvernul de nereguli.

UE este un partener economic major și un important donator de ajutor pentru dezvoltare, promovând democrația și consolidarea instituțiilor și alocând 688 de milioane EUR pentru perioada 2014-2020. În 2019, valoarea totală a comerțului dintre cei doi parteneri s-a ridicat la 3,4 miliarde EUR. Ca țară cel mai puțin dezvoltată, Myanmar beneficiază de inițiativa comercială „totul în afară de arme” în cadrul sistemului generalizat de preferințe (SGP), care permite firmelor să beneficieze de exporturi scutite de taxe vamale și de contingente către piața UE pentru toate produsele, cu excepția armelor și munițiilor.

Myanmar se confruntă, de asemenea, cu o escaladare a tensiunilor intercomunitare. La 21 august 2020, s-a reluat cea de a patra reuniune a Conferinței pentru pace a Uniunii, mai cunoscută și sub denumirea de „conferința de la Panlong a secolului al XXI-lea”. Conferința este menită să soluționeze conflictele dintre grupările militare și etnice insurgente prin transformarea unui acord național de încetare a focului într-o soluție durabilă.

Al șaselea Dialog privind drepturile omului dintre UE și Myanmar a avut loc în octombrie 2020. UE și Myanmar au discutat despre situația din statele Rakhine, Kachin și Shan, despre accesul umanitar și situația persoanelor strămutate în interiorul țării, precum și despre răspunderea pentru presupusele încălcări ale drepturilor omului, despre drepturile și libertățile fundamentale, drepturile economice, drepturile lucrătorilor și drepturile sociale, drepturile femeilor și cooperarea în domeniul drepturilor omului în cadrul forurilor multilaterale. De asemenea, UE și-a reafirmat sprijinul ferm pentru tranziția democratică a Myanmarului, în special în contextul procesului său de pace și reconciliere.

Există probleme majore privind drepturile omului, printre care se numără, în primul rând, persecuțiile populației rohingya din statul Rakhine. Din august 2017, peste 800 000 de refugiați rohingya au fugit în Bangladesh pentru a scăpa de persecuțiile din Myanmar. În august 2019, mii de refugiați au respins încercările Bangladeshului, ale Myanmarului și ale ONU de a îi repatria din motive de securitate.

Parlamentul a condamnat încălcările drepturilor omului ale populației rohingya în rezoluția sa din 19 septembrie 2019. În noiembrie 2019, Gambia a intentat o acțiune la Curtea Internațională de Justiție (CIJ) împotriva Myanmarului, în temeiul Convenției ONU privind genocidul. Aung San Suu Kyi a apărut în fața CIJ în decembrie 2019, a respins acuzațiile de intenție de genocid și a luat apărarea Tatmadaw, forțele armate din Myanmar. În ianuarie 2020, CIJ a dispus luarea unor „măsuri provizorii”, solicitând Myanmarului să pună capăt violențelor din statul Rakhine și să păstreze dovezile unui eventual genocid.

E. Filipine

În mai 2016, Rodrigo Duterte a câștigat alegerile prezidențiale cu 39 % din voturi. Acesta a adoptat măsuri controversate împotriva traficului de droguri, ordinele de „a trage pentru a ucide” ducând la încălcări flagrante ale drepturilor omului. Președintele Duterte a modificat politica externă a Filipinelor, încheind o nouă alianță cu Rusia și China, în ciuda controversei legate de Marea Chinei de Sud și de faptul că Filipine este unul dintre statele reclamante în acest litigiu. ASEAN și China încearcă să negocieze un cod de conduită, dar discuțiile au fost întrerupte în contextul crizei provocate de pandemia de COVID-19.

În mai 2017, el a declarat legea marțială în regiunea Mindanao până la sfârșitul lui 2019, îndeosebi din cauza prezenței unor așa-numiți militanți ai Statului Islamic (SI) în orașul cu populație majoritar musulmană Marawi și în alte orașe. IS și-a asumat responsabilitatea pentru atacurile care au avut loc în septembrie 2019 în sudul Filipinelor. UE a sprijinit procesul de pace din Mindanao în toți acești ani și a salutat desfășurarea pașnică a referendumului la începutul anului 2019. UE își menține angajamentul de a sprijini regiunea autonomă Bangsamoro din Mindanao cu ajutorul diferitelor sale instrumente.

Potrivit mai multor sondaje, marea majoritate a filipinezilor aprobă activitatea guvernului de a controla răspândirea COVID-19 și eforturile acestuia de a-i ajuta pe cei care și-au pierdut locul de muncă. Rata de încredere a populației în președintele Duterte este în creștere, iar următoarele alegeri prezidențiale din Filipine vor avea loc în mai 2022.

UE a devenit din ce în ce mai preocupată de încălcările drepturilor omului, în special de execuțiile extrajudiciare legate de „războiul împotriva drogurilor” și de legea împotriva terorismului adoptată în iulie 2020. Deoarece Filipine a beneficiat de sistemul de preferințe comerciale SGP+ al UE începând din decembrie 2014, cu ocazia celei de a 108-a sesiuni a Conferinței OIM de la Geneva din 10 iunie 2019, UE a reamintit acestei țări de angajamentul său de a ratifica și de a aplica convențiile internaționale privind drepturile omului și drepturile lucrătorilor, astfel cum se prevede în Acordul SGP+.

În 2011, UE și Filipine au semnat un acord de parteneriat și cooperare (APC), care a intrat în vigoare în martie 2018. [Primul Comitet mixt](#) s-a reunit la Bruxelles la 28 ianuarie 2020 și a creat trei subcomitete specializate: pentru cooperarea pentru dezvoltare; pentru comerț, investiții și cooperare economică; și pentru buna guvernare, statul de drept și drepturile omului.

Comitetul mixt permite Republicii Filipine și UE să își dezvolte întregul potențial de cooperare în diferite sectoare, pentru a aduce relația bilaterală la un nivel mai înalt și a consolida legăturile bazate pe respectul și interesele reciproce.

UE este un donator important către Filipine, acordându-i 325 de milioane EUR în perioada 2014-2020. Statul de drept și creșterea favorabilă incluziunii sunt domenii de interes. Valoarea comerțului bilateral cu mărfuri UE-Filipine s-a ridicat la 14,9 miliarde EUR în 2019, UE fiind al patrulea partener comercial al Filipinelor ca importanță. Negocierile privind un acord de liber schimb între UE și Filipine au fost lansate în decembrie 2015, iar o primă rundă a avut loc în mai 2016. Acestea acoperă o gamă largă de aspecte, inclusiv tarifele, barierele netarifare în calea comerțului,

comerțul cu servicii și investițiile, precum și aspectele comerciale ale achizițiilor publice, proprietatea intelectuală, concurența și dezvoltarea durabilă.

Într-o rezoluție din 17 septembrie 2020, Parlamentul a îndemnat UE și statele membre să susțină proactiv adoptarea unei rezoluții în cadrul Consiliului ONU pentru Drepturile Omului. În rezoluție Comisia era, de asemenea, invitată să suspende temporar preferințele comerciale acordate Filipinelor pentru nerespectarea dispozițiilor de condiționalitate privind drepturile omului.

F. Vietnam

Relațiile UE-Vietnam se bazează pe Acordul de parteneriat și cooperare adoptat în 2016. Pentru perioada 2014-2020, a fost alocată o sumă totală de 400 de milioane EUR, vizând buna guvernare, energia și schimbările climatice, mai ales în delta fluviului Mekong.

Vietnamul continuă să fie un stat comunist cu un singur partid politic, fără libertate politică, chiar dacă reprezintă unul dintre cele mai bune exemple de țară care a reușit în tranziția de la un sistem economic comunist eșuat la o economie de piață deschisă. Vietnamul este una dintre țările cu creșterile cele mai rapide din ASEAN, cu o rată medie de creștere a PIB-ului de aproape 7 % între 2010 și 2020. Valoarea comerțului cu mărfuri UE-Vietnam s-a ridicat la 45,5 miliarde EUR în 2019, iar totalul stocului de ISD al UE în Vietnam s-a ridicat la 7,4 miliarde EUR în 2018.

La 12 februarie 2020, Parlamentul a aprobat un acord de liber schimb (ALS) și un acord privind protejarea investițiilor între UE și Vietnam. UE și Vietnamul au ratificat ALS la 8 iunie 2020 (și acesta a intrat în vigoare la 1 august 2020). ALS prevede eliminarea imediată a 65 % din tarifele la exporturile UE către Vietnam și a 71 % din aceste taxe la importurile din Vietnam. IPA UE-Vietnam va mai trebui ratificat și de fiecare stat membru al UE.

UE și Vietnam au organizat cea de a opta rundă a dialogului lor privind drepturile omului la Bruxelles, la 4 martie 2019. Au fost discutate teme precum libertatea de exprimare, pedeapsa cu moartea și securitatea cibernetică. La 17 octombrie 2019, UE și Vietnamul au semnat un acord-cadru de participare pentru a stabili un temei juridic pentru participarea Vietnamului la operațiunile UE de gestionare a crizelor.

G. Thailanda

Parteneriatul UE-Thailandă se întemeiază pe acordul-cadru semnat în 1980. Părțile au încheiat negocierile privind un acord de parteneriat și cooperare (ACP) în martie 2013, dar acesta a fost suspendat în urma loviturii de stat militare din 2014. La 14 octombrie 2019, Consiliul a adoptat concluzii în vederea restabilirii treptate a dialogului politic. De atunci, au avansat lucrările de pregătire a semnării la timp a APC, care ar intensifica considerabil cooperarea dintre UE și Thailandă. Între timp, se fac și demersuri pentru reluarea negocierilor privind un ALS ambițios și cuprinzător.

UE este cea de a treia piață de export a Thailandeii, iar Thailandă este unul dintre principalii parteneri comerciali ai UE în ASEAN. În 2019, valoarea comerțului bilateral a fost de 33,1 miliarde EUR. Cea de a 14-a reuniune UE-Thailandă a înalților funcționari a avut loc la Bruxelles, la 16 octombrie 2019, fiind discutate chestiuni legate de comerț, migrație, cooperare, schimbările climatice și drepturile omului.

Thailanda este o monarhie constituțională, dar, începând cu 22 mai 2014, țara a fost condusă de o juntă militară. Armata a suprimat opoziția, impunând legea marțială și au fost semnalate încălcări ale drepturilor omului. Regele Bhumibol Adulyadej a decedat la sfârșitul anului 2016. Regele Maha Vajiralongkorn Bodindradebayavarangkun a fost încoronat în mai 2019, deși era deja pe tron de doi ani.

Partidul pro-militar a câștigat alegerile generale din 24 martie 2019, pe fondul acuzațiilor de manipulare, al informării defectuoase și al inconsecvențelor în ceea ce privește ratele de participare la vot. Prayuth Chan-ocha, fostul lider militar din 2014, a fost numit în funcția de prim-ministru în iunie 2019. Chan-ocha a fost deja prim-ministru în perioada 2014-2019 în cadrul Consiliului Național pentru Pace și Ordine (CNPO). Cu toate că regimul juntei militare s-a încheiat oficial în iulie 2019, armata își exercită în continuare influența asupra guvernului.

Protestele care se desfășoară în prezent în Thailanda împotriva guvernului prim-ministrului Prayut Chan-ocha revendică inclusiv reforma monarhiei thailandeze, lucru fără precedent în epoca contemporană. La 23 februarie 2020, primul val de proteste a fost declanșat de decizia Curții Constituționale de a desființa Partidul „Future Forward”, un partid de opoziție popular în rândul tinerilor. Partidul „Future Forward” este pe locul trei din punctul de vedere al numărului de locuri obținute Camera Reprezentanților în urma alegerilor din martie 2019 și a devenit, în ultimele luni, cel mai activ partid de opoziție. La 15 octombrie 2020, guvernul thailandez a declarat starea de urgență, pentru a încerca să pună capăt protestelor, rezervându-și dreptul de a impune o interdicție de circulație și legea marțială.

În februarie 2017, junta a inițiat negocieri de pace cu mișcarea de insurgență din provinciile din sud cu majoritate musulmană. La 21 ianuarie 2020, la Kuala Lumpur, Thailanda a lansat oficial un proces de pace cu gruparea insurgentă „Barisan Revolusi Nasional Melayu Patani” (BRN) din sudul Thailandeii. Negocierile au fost mediate de Malaysia.

Parlamentul a adoptat rezoluții privind drepturile omului, lucrătorii migranți și drepturile lucrătorilor din Thailanda.

H. Cambodgia

Relațiile UE cu Cambodgia datează din perioada acordului de cooperare din 1977. UE este cel mai important donator în această țară, alocând 410 milioane EUR pentru perioada 2014-2020 pentru îmbunătățirea guvernării și a statului de drept, precum și pentru Tribunalul pentru Khmerii Roșii. Anii de război civil au făcut din Cambodgia unul dintre cele mai sărace state din Asia de Sud-Est. În 1993, ca urmare a acordurilor de pace de la Paris din 1991, Cambodgia a adoptat o constituție care a pus bazele unui stat liberal, pluripartit, democratic, care organizează alegeri în mod regulat. La 26 februarie 2018, Consiliul a adoptat concluzii privind Cambodgia având în vedere evoluțiile politice și deteriorarea continuă a democrației, a respectării drepturilor omului și a statului de drept.

Prim-ministrul Hun Sen și partidul său, de guvernământ, Partidul Poporului din Cambodgia, au câștigat alegerile generale la 29 iulie 2018, însă opoziția a susținut că procesul electoral nu a fost nici liber, nici echitabil. Kem Sokha, liderul Partidului Salvării

Naționale din Cambodgia (CNRP), partid de opoziție, a fost arestat în septembrie 2017. Sam Rainsy, fostul lider al CNRP, este în autoexil din 2015. CNRP a fost dizolvat în noiembrie 2017. Deși arestul la domiciliu al lui Kem Sokha a fost suspendat în noiembrie 2019, acesta rămâne sub supravegherea instanței, va fi judecat pentru trădare și i se interzice să se implice în orice fel de activitate politică. În septembrie 2020, potrivit unor relatări, prim-ministrul Hun Sen a afirmat că procesul lui Kem Sokha ar putea continua timp de până la patru ani, până după alegerile locale din 2022 sau alegerile naționale din 2023.

În februarie 2020, Comisia a decis să retragă o parte din preferințele tarifare acordate Cambodgiei în cadrul regimului comercial „Totul în afară de arme” (EBA) din cauza încălcărilor grave și sistematice ale principiilor drepturilor omului consacrate în Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice. Regulamentul relevant a intrat în vigoare la 25 aprilie 2020 și a început să producă efecte la 12 august 2020. Economia Cambodgiei este dependentă de ajutorul internațional și de exporturile de confecții și este foarte sensibilă la costurile muncii. Retragerea preferințelor tarifare și înlocuirea acestora cu tarifele standard ale UE afectează în principal articolele de îmbrăcăminte și încălțăminte. Retragerea preferințelor tarifare afectează circa o cincime sau 1 miliard EUR din exporturile anuale ale Cambodgiei către UE.

În septembrie 2017, Parlamentul a adoptat o rezoluție prin care solicită guvernului cambodgian să pună capăt acțiunii penale motivate politic intentate lui Kem Sokha. În septembrie 2018, Parlamentul a adoptat din nou o rezoluție prin care cerea să se retragă toate acuzațiile împotriva lui Kem Sokha și ca acesta să fie pus imediat în libertate.

I. Singapore

UE și Singapore cooperează foarte strâns în domeniile afacerilor, științei și tehnologiei. La 13 februarie 2019, UE și Singapore au ratificat trei acorduri de „nouă generație”: Acordul de parteneriat și cooperare UE-Singapore (EUSPCA), Acordul de liber schimb UE-Singapore (EUSFTA) și Acordul privind protecția investițiilor UE-Singapore (EUSIPA). ALS cu Singapore a intrat în vigoare la 21 noiembrie 2019. Aceste acorduri sunt menite să stimuleze legăturile politice, economice și comerciale dintre cele două părți și vor reduce în mod semnificativ taxele vamale ale ambelor părți. Barierele tehnice și netarifare în calea comerțului cu bunuri vor fi eliminate într-o gamă largă de sectoare.

UE este al treilea partener comercial al Singapore ca importanță. Comerțul bilateral cu mărfuri dintre UE și Singapore a ajuns la 47 de miliarde EUR în 2019. Singapore este o destinație importantă pentru investițiile europene în Asia, stocurile de investiții străine directe în această țară ridicându-se la 227 de miliarde EUR în 2017. În schimb, Singapore este al treilea cel mai mare investitor asiatic din UE. Singapore a organizat alegeri generale la 10 iulie 2020 în loc de data programată inițial din luna aprilie 2021, ceea ce a dat posibilitatea prim-ministrului Lee Hsien Loong și guvernului său să lupte împotriva actualei amenințări provocate de pandemia de COVID-19 și a provocărilor economice cu care se confruntă. Lee Hsien Loong și Partidul Acțiunii Populare (PAP), din care face parte, au obținut 83 din cele 93 de locuri din parlament, în vreme ce Partidul Muncitorilor, cea mai mare formațiune a opoziției, a avut cel mai bun rezultat de până acum, obținând 10 locuri. PAP nu a pierdut niciodată alegerile și a condus

acest oraș-stat începând din 1959. Prim-ministrul Lee Hsien Loong declară de mult timp că va ceda puterea înaintea de împlinirea vârstei de 70 de ani, adică în 2022. Ministrul de finanțe Heng Swee Keat, adjunctul lui Lee Hsien Loong, este succesorul său preconizat.

UE și Parlamentul sprijină activitatea societății civile și au lansat totodată un apel ferm la abolirea pedepsei cu moartea.

J. Brunei Darussalam

Sultanul din Brunei, Hassanal Bolkiah, conduce statul, în timp ce prințul Billah Bolkiah preia tot mai multe responsabilități. Liberalizarea politică este inexistentă. În 2014, Codul penal a fost reformat, încorporând o nouă abordare bazată pe Sharia. În aprilie 2019, a fost promulgat un nou cod penal, care impune noi pedepse, cum ar fi lapidarea persoanelor care întrețin relații homosexuale sau sunt acuzate de adulter și amputarea membrilor pentru furt. Ca urmare a protestelor internaționale, Brunei a prelungit moratoriul asupra pedepsei cu moartea.

UE își îmbunătățește în mod activ relațiile cu Brunei, dar nu a încheiat încă un acord-cadru. Este în curs de negociere un acord de parteneriat și cooperare UE-Brunei, care va îngloba o serie de domenii politice și economice. Relațiile sunt gestionate în principal prin intermediul ASEAN. În 2018, UE a fost al cincilea partener comercial al Bruneiului în domeniul comerțului cu mărfuri, valoarea totală a acestuia ridicându-se la 740 de milioane EUR. Comerțul dintre UE și Brunei se axează în principal pe utilaje, autovehicule și produse chimice.

În rezoluția sa din 18 aprilie 2019, Parlamentul a condamnat cu fermitate intrarea în vigoare a codului penal întemeiat pe Sharia. El a condamnat din nou pedeapsa cu moartea și a subliniat că dispozițiile codului penal întemeiat pe Sharia încalcă obligațiile statului Brunei în temeiul dreptului internațional al drepturilor omului.

K. Laos (Republica Democrată Populară Laos, RDP Laos)

Relațiile UE-Laos se bazează pe Acordul de cooperare din 1997. UE acordă fonduri de peste 500 de milioane EUR pentru perioada 2016-2020, sprijinind al optulea Plan național de dezvoltare socio-economică a Laosului, care se concentrează pe atingerea unei creșteri economice ridicate, având ca obiectiv global ieșirea din rândul țărilor cel mai puțin dezvoltate până în 2020. Comisarul pentru dezvoltare Neven Mimica a vizitat Laosul în septembrie 2019 pentru a consolida relațiile și a discuta subiecte precum nutriția, buna guvernare și asistența comercială.

Laos este un stat cu un singur partid. Partidul Revoluționar Popular din Laos (LPRP), aflat la putere de la sfârșitul războiului civil în 1975, conduce țara cu o mână forte, neexistând nicio opoziție care să-l conteste. Următoarele alegeri naționale din această țară sunt programate să se desfășoare în 2021. Laos își intensifică relațiile cu China și cu ASEAN, cu scopul de a atrage mai multe investiții. Reformele economice au dus la o creștere economică susținută de peste 7 % începând cu 2014. Pandemia de COVID-19 a adus noi provocări pentru acest program, afectând grav creșterea economică, care va scădea cu valori cuprinse între -0,6 și -2,4 % în 2020.

În ciuda reformelor economice, țara este încă săracă și dependentă de ajutorul internațional. În calitate de țară cel mai puțin dezvoltată, Laosul beneficiază de regimul

comercial al UE „Totul în afară de arme”. În 2019, valoarea totală a comerțului dintre UE și Laos s-a ridicat la 380 de milioane EUR.

UE acordă o importanță deosebită situației drepturilor omului, inclusiv situației persoanelor strămutate din cauza construirii unor baraje uriașe pe fluviul Mekong. Cel de al nouălea dialog anual UE-RDP Laos privind drepturile omului și guvernanta a avut loc la Vientiane în martie 2019. Cu ocazia celei de a 108-a sesiuni a Conferinței OIM de la Geneva din iunie 2019, UE a invitat Laosul să abordeze problema exploatarea sexuală a copiilor.

L. Malaysia

UE și Malaysia au încheiat negocierile privind un acord de parteneriat și cooperare în decembrie 2015. Negocierile privind acordul de liber schimb UE-Malaysia au fost suspendate în aprilie 2012, la cererea Malaysiei, după șapte runde de negocieri. UE este cel de al treilea partener comercial al Malaysiei ca importanță și unul dintre cei mai mari investitori străini. În 2017, stocurile de investiții în această țară au ajuns la 24,5 miliarde EUR. Valoarea totală a comerțului cu mărfuri dintre UE și Malaysia a ajuns la 36,6 miliarde EUR în 2019. Creșterea PIB-ului Malaysiei a fost de 4,5 % în 2019, dar pandemia de COVID-19 a afectat creșterea în 2020.

La sfârșitul lunii martie 2019, Comisia a anunțat că utilizarea uleiului de palmier în combustibilii pentru transport ar trebui eliminată treptat în temeiul Directivei privind energia din surse regenerabile, care stabilește un obiectiv sustenabil de 32 % referitor la bioenergie. Atât Indonezia, cât și Malaysia au protestat și au depus plângeri la Organizația Mondială a Comerțului (OMC). UE afirmă că cultivarea uleiului de palmier cauzează defrișări excesive. Cu toate acestea, Malaysia repetă insistent că depune eforturi pentru a îmbunătăți sustenabilitatea industriei sale producătoare de ulei de palmier. Malaysia, care este al doilea cel mai mare producător de ulei de palmier din lume, va acționa ca o terță parte în cauza care vizează Indonezia, în semn de solidaritate cu acest stat. La alegerile generale din mai 2018, coaliția Barisan Nasional din Malaysia, care include Organizația Națională Malaysiană Unită (UNMO), a fost înfrântă pentru prima oară în istorie. Prim-ministrul Mahathir Mohamad, liderul Alianței pentru Speranță, l-a înlocuit pe Najib Razak, care a fost condamnat la 12 ani de închisoare și așteaptă să se judece recursul. În noiembrie 2019, coaliția Barisan Nasional (BN), aflată în opoziție, a câștigat alegerile parțiale, iar guvernul prim-ministrului Mahathir Mohamad a căzut. Cu sprijinul UNMO, în martie 2020, Muhyiddin Yassin, președintele Partidului Indigen Unit (PPBM), a depus, în fața regelui Abdullah, jurământul, în calitate de prim-ministru aflat la conducerea unei noi coaliții, Perikatan Nasional (PN). Însă la 13 octombrie 2020, liderul opoziției, Anwar Ibrahim, s-a întâlnit cu regele, în încercarea de a dovedi că are o majoritate parlamentară convingătoare pentru a forma un nou guvern și l-a invitat pe prim-ministrul Muhyiddin Yassin să demisioneze.

Parlamentul European a condamnat pedeapsa cu moartea, nerespectarea drepturilor LGBTI și reducerea la tăcere a nemulțumirii populare, precum și absența exprimării pașnice, inclusiv a dezbaterilor publice.

Jorge Soutullo / Andreas Striegnitz

